

kennen wij ons voorgeslacht niet. Raadpleegt men alleen de schoolboeken, ook de lijvige, dan is alles zonneklaar, maar alwie den moed heeft om tot de bronnen terug te gaan, ziet maar al te dikwijls, hoe de eene schrijver, vol goed vertrouwen, den anderen heeft nageschreven, zonder zich ooit te vergewissen, of eene voorstelling van personen of zaken op degelijke onderzoekingen steunde: bij mijne studiën, zoowel over de Rotterdamsche scholen als over Erasmus, waartoe ik nog eenmaal hoop terug te keeren, heb ik dit maar al te zeer ondervonden.

Hier geef ik in het raam der Illustre school enkele bouwstoffen. Immers de beteekenis van den man, niet zijn hoogleeraarschap, maakt hem voor ons belangrijk. Daarom b. v. heb ik mij zoo lang met P. Bayle bezig gehouden. Misschien verrijst eens, ook met behulp van dit jaarboekje — door samenwerking van vele, hier en elders beschikbare krachten — een schoon gebouw: een «Geschiedenis van Rotterdam».

Eene «Illustre School» (1) in den waren zin des woords heeft men te Rotterdam nooit gehad, al werd die naam in den loop der 18de eeuw ook gewoonlijk aan de hier bestaande inrichting van onderwijs gegeven. Immers dan had zij behooren «voorzien te zijn van Professoren of Lectoren in de ordinaire hoofd- en andere faculteiten van studiën». Dit begrepen de vroede Heeren zelf, toen zij

---

(1) Het woord heeft ongeveer gelijke beteekenis met Athenaeum, eene inrichting, waar men in humaniora en studium generale de zoodanigen onderwijst, die meer behoeven dan een Hoogere Burgerschool of Gymnasium geeft. Zie G. I. Mulder, Getuigenis in zake H. O. p. 496.

Dat het altijd practische Rotterdam ook andere vakken heeft opgenomen voor de oud-leerlingen zijner Erasmiaansche school en voor anderen, spreekt wel van zelf.